

Alkotmánybíróság részére

IV/1488-1/2019 sz. ügyben

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám: IV/1488-2/2019	
Érkezett: 2019 NOV 06.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	3

hiánypótlási felhívást követően újraserkesztett és
kiegészített

alkotmányjogi panasz előterjesztés

Hirschler Tamás felperestől,

a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
44.K.31.591/2018/24 sz. ítéletének,

valamint

a Kúria által **Kfv.VI.37.418/2019/4** szám alatt
meghozott, felülvizsgálatra befogadást
megtagadó Végzés

m e g s e m m i s í t é s e ü g y é b e n ,

a XV. Ker. RKP 01150-130/335-9/2017 kkt.,

továbbá

a BRFK 01000/68969/2017
számú határozataira is kiterjedő hatállyal

Magyarország Alkotmánybírósága

Budapest

Donáti u 35/45.

1011

Ügyszám: IV/1488-1/2019

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hiánypótlási felhívása kapcsán, jogi szakmai segítség igénybe vétele mellett, azt az alábbiak szerint teljesítem, egybeépítve a már beadott kérelemmel.

Figyelemmel

egy el nem követett közlekedési szabályszegésre hivatkozással a terhemre megállapított elmarasztalás során, hatósági és bírósági szinten, bizonyítás mellőzésével, valamint helytelen eljárási jogszabály alkalmazása folytán keletkező eljárási határidő túllépéssel és eljáró szervet kijelölő jogszabályi előírás be nem tartásával, majd a jogsértések miatt kezdeményezett felülvizsgálati kérelem befogadásának megalapozatlan elutasításával

az Alaptörvényben foglalt alkotmányos jogaimban okozott sérelmekre, továbbá a jogállamiság fennállásából következő jogorvoslati lehetőség kimerítésére

alulírott Hirschler Tamás [REDACTED] alatti lakos felperes, az Alaptörvény 24.cikk.2.bek.) d.) pontja és a 2011.évi CLII Tv 27.§.a-b.) pontjai alapján,

alkotmányjogi panaszt terjesztek elő,

a Kúria Kfv.VI.37.418/2019/4 sz. végzése, továbbá a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 44.K.31.591/2018/24 sz. ítélete vonatkozásában, a BRFK 01000/68969/2017 és a BRFK XV. Kerületi Rendőrkapitányság 01150-130/335-9/2017 kkt sz határozataira is kiható hatállyal, mert a meghozott bírói, ill. felelős közigazgatás vezetői döntések az Alaptörvényben biztosított jogaimnak a sérelmére vezettek.

Mint határozott döntési kérelmet indítványozom a fentebb felsorolt dokumentumok alaptörvényellenességének a megállapítását és kérem megsemmisítésüket az Abtv. 43.§-ának, ill. a 2011. évi CLII Tv 43.§.(1.) és (4.) bekezdéseinek megfelelően.

Adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok (ld. még a jelen panaszindítvány 3,c) sz. pontjában) és 6.sz. mellékletként csatolom a vonatkozó adatkezelési jognyilatkozatot.

Kérelmem indoklásaként előadom

(egyrészt az alkotmányjogi panasz indítványmintát követve, másrészt – a könnyebb követhetőség érdekében – a már beadott kérelemben előadottakat szükség szerint beépítve és kiegészítve):

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1.a) Pertörténet és tényállás ismertetés

1.a-1/ Az alap-eljárás a Bp. XV.kerületében, a Szentmihályi út - Aulich Lajos u. (betorkoló geometriájú) kereszteződésében állítólag elkövetett jogszabálysértő balra kanyarodás következtében indult. A kereszteződés előtt a kanyarodást tiltó jelzőtábla van kihelyezve, melynek rendelkezését a forgalmi irányokat az út közepén szétválasztó folytonos záróvonal erősíti meg, de csak a kereszteződés (Újpest-irány szerint értelmezett) geometriai végéig. Ettől a szelvény-magasságtól azonban e záróvonalat párhuzamosan festett szaggatott vonal kezdi kiegészíteni,

még hozzá a kereszteződés végét 3,7 m-el meghaladó szakaszon, ami a Szentmihályi út közepén felfestett záróvonal átlépését addig – útburkolati jel formájában is – tiltó hatályt kimondottan feloldja. A kamera felvételre alapozottan kezdeményezett rendőrhatalósági eljárások mindkét tiltás megszegését igyekeztek felróni, holott a fotókból (igaz, általam csak némi késéssel felfedezetten) világosan követhető volt, hogy a gk. alatt szaggatott vonal látható, vagyis a balra kanyarodással járó felezővonal átlépésre már a kereszteződés geometriai szélén túl (azaz a 3,7 m hosszan kettős felfestéssel rendelkező) szakaszon került sor. Következésképpen a balra kanyarodást tiltó tábla hatályának megszűnése után, és a záróvonal átlépését engedélyező szaggatott vonalas szakaszon belül. Jogszabályszegést tehát nem követhettem el !

Bármilyen hihetetlen is, ezen alapvető, és rém egyszerű tényállási kérdésben sem a hatósági, de sem a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósági szinteken folyó eljárásokban érdemi tényállás értelmezés nem következett be, vagyis a terhemre általuk formálisan megállapított/helyben hagyott vétkesség **megalapozott, érdemi bizonyítására egyáltalán nem került sor !!!**

1.a-2/ A folytatott eljárások során – a helyszínen meg nem állításomra, vagyis csak a fényképfelvétel alapján bekövetkezett azonosításomra hivatkozással – panaszoltam még az eljáró hatóság kijelölésére és a határozathozatal előírt határidejére a Közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (Kkt) – szilárd meggyőződéseim szerint – a fennálló tényállási körülményekre vonatkozó 21.§-a helyett a 20.§ alkalmazását, melynek következtében jogalkalmazási anomália keletkezett úgy az eljárásra előírt határidő jelentős túllépésével, mint a lefolytatására kijelölt Vas megyei Rendőrkapitányság jogosítványának anulálásával. Az alkalmazandó jogszabály problematikája valamennyi eljáró szinten mintegy jogelméleti kérdéssé lépett elő: gyakorlatilag ennek ragozására épültek a hozott döntések.

E pótlólagosan felmerült kérdés csak másodlagos jelentőségűnek lenne tekintendő az állítólagos jogszabálysértés elkövetésének megállapítása szempontjából irányadó tényállásban, miközben az alkotmányos jogsérelem okozására irányuló hatásában azzal egyenlő súlyú.

1.a-3/ Az el nem követett szabályszegés ellenére terhemre hozott elmarasztaló döntések nyilvánvaló következménye lett, hogy ügyvédi háttérrel ezek felülvizsgálatát kezdeményezzem a Kúria előtt, elvárva a tényállásnak a vétlenségem megállapításával záródó jogtechnikai érdemi újraértelmezését, a jogellenesen (helytelen jogszabály választással) folytatott eljárás eredményének megsemmisítését, valamint a vétkes hatóságnak az alap nélkül felturbózott ügy miatti kiadásokra kényszerüléssel kapcsolatos költségeim megtérítésére irányuló marasztalását. Elvárásaim érvényesülésére nem kerülhetett sor, tekintettel a kérelem befogadásának csupa általánosságokat felsoroló, egyetlen tényleges (anyagi jogszabályi követelménnyel alátámasztott) érvet sem tartalmazó végzésben kimondott elutasítására.

Ezeket a jelen alkotmányjogi panasszal támadott döntéseket, pontos azonosításukat – többek között – a preambulum tartalmazza.

1.b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az előzőekben ismertetett pertörténetből kiviláglik, hogy a Bp. XV. kerületi Rendőrkapitányság I.f. határozatát fellebbezésem folytán a Budapesti Rendőrfőkapitányság, annak helybenhagyó határozatát pedig – úgyszintén a biztosított fellebbezési lehetőség használatával – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság vizsgálta felül. A Kúria felülvizsgálati jogának érvényesülésére pedig e jogintézmény befogadást elutasító végzése alapján nem kerülhetett sor. A hivatkozott jogalkalmazó szervek felhozott döntései csatolásra kerülnek.

Ezen ténytényeségek alapján megállapítható, hogy mint indítványozó a rendelkezéseimre álló valamennyi rendes jogorvoslati lehetőséget már igénybe vettem, sőt, a rendkívüli jogorvoslatot is kezdeményeztem, azonban kapcsolatos eljárás nem indult, vagyis ilyen nincs folyamatban.

Perújítási jogorvoslati kezdeményezés sem történt.

1.c) A panasz benyújtásának határideje

Tekintettel arra, hogy a tényállás szerinti peranyag bírói és közigazgatási vezetői ítéleteiben megmutatkozó jogalkalmazási sérelmek miatti rendes jogorvoslati lehetőségek eredménytelenek maradtak és emiatt – igaz, rendkívüli jogorvoslatként – a Kúrián lehetett már csak kezdeményezni a sérelmek orvoslását, ahol is a kérelem befogadásával kapcsolatos álláspont milyenségére előre számítani nem lehetett. Az elutasító döntést tartalmazó végzés tekintendő tehát az utolsó utáni lehetőség, az AB előtti alkotmányjogi panasz benyújtására alapul szolgáló bírói közlésnek.

A Kúria végzése 2019 május 22-én datálódott és a Fővárosi Törvényszék által elektronikusan feladottan én 2019 július 8-án nyitottam meg (vettem kézhez). Az eredeti felülvizsgálati kérelmet szeptember 6-án nyújtottam be az AB-hoz címzetten a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, ahonnan kapott hiánypótlási felhívást október 4-én vettem kézhez.

A teljesítésére megszabott 30 napos határidő november 3-án, munkaszüneti napon, vasárnap jár le. Az AB Ügyrendjének 28.§ (2) bekezdésével összhangban, a pótlásokat tartalmazó indítványt legkésőbb a határidőt követő legközelebbi munkanapon, vagyis 4-én hivatali időben kell benyújtani.

1.d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A jelen alkotmányjogi panaszban támadott valamennyi döntés, mivelhogy egy és ugyanazon tényállási helyzetre alapozódik, a jogsértéseivel egyöntetűen és eredményét tekintve egyformán valósít meg a panaszos (azaz személyem) terhére érdeksérelmet. Közlekedési szabályszegés elkövetésében marasztalásom az érdekeimmel ellentétes hatást azáltal idéz elő, hogy vétlenségem ellenére

- 50.000,- Ft-os közigazgatási bírsággal sújt,
- a védekezésre késztetéssel – a bírságon túl – jelentős és felesleges kiadások megtételére kényszerít: a jelen panaszindítvány hiányosságainak pótlásához és érvelési kiegészítéséhez igénybe vett jogászai segítség költségével együtt pillanatnyilag már 148.000,-Ft-ot meghaladó összegben,
- további 5.000,- Ft nagyságú nem érvényesíthető veszteségem keletkezett az I.f. hatósági döntés késedelmes meghozatalára tekintettel visszatéríteni rendelt fellebbezési illetéknek helytelenül, a vonatkozó előírások megsértésével csak egyszeres mértékben történt visszafizetésére tekintettel,
- a közúti közlekedési előéleti pontrendszerrel szóló rendelkezés szerint 4 büntetőponttal terheltek meg, holott 1965-ben szerzett jogosítvánnyal 1973 óta saját gépkocsival rendelkezve még sem saját hibás balesetem nem volt, sem szabálysértésből következő büntetőpontos marasztalást nem szenvedtem. A 4 ponttal már terhelten, egy nem kizárhatóan, (akár figyelmetlenségből) potenciálisan bármikor bekövetkező szabálysértés esetén kapott pontokkal egybevonva, biztosan súlyosabb elbírálás alá esnék,
- 2017 márciusa óta, lassan már 31 hónapja kényszerülök jogi dokumentumok rendszeres átvételére, feldolgozására, értelmezésére és értékelésének kifejtésére, a kritikai ellenvéleményem összeállítására. Órákat és napokat áldozva, még hozzá vétlenségem dacára, az eljáró hatósági és „igazság”szolgáltatási szervek minősíthetetlenül szubjektív, valamint jogszabályellenes működése következtében elszenvedett jogsérelmek orvoslásának lehetőségét keresve.

A fentiekben túli, a törvényes jogaim érvényesülésében bekövetkezett sérelmek okozta érintettségem a továbbiakban, a 2.b és 2.c pontokba foglalt előadásokban kerül kifejtésre.

1.e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta.

Először is a helyére kell tenni az indítvány mintában alkalmazott ok-okozati összefüggés képet. Annak tudatában, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 29.§-a alapján, az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja csak be, jelezni tartom szükségesnek, hogy ez a szemléleti mód, szószerinti értelmezése esetén, eleve lehetetlenné tenné az olyan konstrukcióban bekövetkezett alapjog sértések orvoslását, ahol jogsértő ítéletével, rá irányuló valamely megelőző alapjog sérelmi hatás nélkül, a priori maga a bíró okozza az alapjogsérelmet. Mint a jelen esetben is ! A

lényegi összefüggésre koncentráló értelmezéssel viszont a kérdés értelmezhető. Ennek alapján nyilatkozom, hogy esetemben az első feltétel áll fenn.

Ugyanis:

1.e-1/a balra kanyarodással állítólag elkövetett közlekedési szabálysértés cselekményi tényállása alapos és figyelmes értékelésének elmulasztásával (közte a készült kamera-felvételnek a figyelem felhívás ellenére sem elvégzett tartalmi feldolgozásával) a felrótt elkövetés érdemi bizonyíthatósága következett be. A bírónak az irányadó cselekményi összefüggések feltárását mellőző saját jogszabályellenes pervezetése nyomán öelötte kialakult fals tényállás értelmezésre alapozva aztán a hatósági döntések felülvizsgálatát elvégezni hivatott bíró „érthetően” már csak a tényszerűség ellenében lehetett képes ítéletet hozni. Az alkotmányos jogot sértően tisztességtelen ítélkezési gyakorlat tehát ilyen áttételen keresztül vezetett alaptörvény-ellenes bírói döntéshez;

1.e-2/a vonatkozó jogszabály téves értelmezésével, a helyszínen ismertté vált szabályszegő személy esetére vonatkozó szabályok alkalmazása a csak a nyilvántartásból azonosított gépkocsi-vezetőre (még hozzá valamennyi eljáró döntéshozó által), ugyancsak eleve alkalmas volt őket téves, megalapozatlan ítéleti következtetésre juttatni, mikor az eljárás tartamát és az eljárásra feljogosított hatósági egységet illető kifogás megállásáról kellett döntenük. Vagyis: e vonatkozásban is fennáll azon körülmény, hogy a téves jogszabály alkalmazásra visszavezethető alaptörvény-ellenesség befolyásolta negatívan a bírói döntést, ami vélhetően ezért mellőzte az elsőfokú döntés meghozatalára előírt határidő követelmény be nem tartására tekintettel a már kinyilvánított elmarasztalásom megsemmisítésére és a szabálysértési eljárás befejezésére adott indítványt.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indoklása

A Kúria Kfv.VI.37.418/2019/4 sz. végzésére, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 44.K.31.591/2018/24 sz. ítéletére, a BRFK 01000/68969/2017 és a BRFK XV Kerületi Rendőrkapitányság 01150-130/335-9/2017 kkt sz. határozataira kiterjedően

2.a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

Alaptörvény XXIV. Cikk (1.) bekezdés: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a hatóságok részrehajlás nélkül tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék ügyét. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Alaptörvény XV. Cikk (1.) bekezdés: A törvény előtt mindenki egyenlő.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bekezdés: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az érdekei képviselésében folyó perben jogait és kötelezettségeit ... a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7.) bekezdés: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan hatósági, közigazgatási, bírósági döntés ellen, amely jogát, vagy jogos érdekét sérti.

Az 1976 évi 8. törvényerejű rendelet kihirdetésével a hazai jogrendbe emelt, A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 26. Cikkében foglaltakból előállított levezetés: tisztességes eljárásban érvényesülnie kell a „fegyverek egyenlősége elvének”.

2.b) A megsemmisíteni kért bírói/hatósági vezetői döntések Alaptörvény ellenességének (az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének) indoklása:

(- az ütközéseket a döntések szerint rendezve -)

2.b-1/ A panaszos, az általa vezetett szgk-val és megjelölt időpontban – kamerával rögzített felvétel alapján – a balra kanyarodni tilos táblát figyelmen kívül hagyva szabálysértést követett el a hatóság és a bíróság szerint, annak ellenére, hogy bár a tiltó táblát követően és azzal

összhangban rendelkezve folyamatos záróvonal van felfestve, de a Szentmihályi út 107 előtt és magasságában az átellenes forgalmi oldalon betorkoló Aulich utca – mint kereszteződés – Újpest irányában értelmezett geometriai szélét követő 3,7 m hosszban a záróvonalon átlépést már engedélyező, a záróvonal mellett párhuzamosan felfestett szaggatott vonal is található. (Itt jegyzem meg, hogy értesülésem szerint, az esemény óta eltelt időben ez a szaggatott vonal szakasz már kiiktatásra került; egyértelműen alátámasztva a közlekedési rend kialakításának követelményeivel nem konform korábbi szabályozásnak a felismerését ! Amely módosítás azonban az állítólagos szabályszegés idejére értelmezetten, az utasítást tartalmazó közúti jelzések formailag szabályszerű egyedi elhelyezéséből következően, a betartásukra kötelezettség szempontjából indifferens.)

A balra kanyarodás pedig – ahogy azt a kamera általi felvétel is pontosan mutatja – a szaggatott vonalas útszakaszon következett be, vagyis a balra kanyarodást tiltó tábla hatályának megszűnését követően. A szaggatott vonalra tekintettel pedig a záróvonal jelentette átlépési tiltás alól ugyancsak mentesülten. **Közúti közlekedési szabálysértés tehát nem következett – nem is következhetett – be !!!**

Az ügyben eljáró közhatalmi szervek tehát súlyosan tévedtek úgy a szituáció, mint a vele kapcsolatos jogszabályi értelmezések tekintetében. Tévedésük közvetlenül eredményezte a közúti közlekedésről szóló 1988 évi I. törvény (Kkt) 20. § (1) bekezdésében, valamint az egyes közúti közlekedési szabályokra vonatkozó rendelkezések megsértésével kapcsolatos bírságolással összefüggő hatósági feladatokról rendelkező 42/2011.(VIII.11) NFM rendelet (Bírságrendelet) 1.§ b) pontjában és 12.§ (1) bekezdésében foglalt jogalkalmazási követelmények megsértését, miután a jogszabályok egyaránt az általuk tartalmazott rendelkezés **megszegőjével** szembeni eljárás jogát/köteletségét rögzítik, azaz teszik jogszerűvé. Azonban a közlekedési szabálysértés elkövetésének tényszerű bizonyítottsága – a fentebb ismertetett objektív tényállási feltételek ellenében – nem történhetett, mint ahogy nem is történt meg !

A fentiekben értelmezett valóságos cselekményi tényállás figyelembe vételének és tárgyyszerű értékelésének elmulasztása következtében

- a közlekedési hatóságok általi határozatok tekintetében sérült az Alaptörvény XXIV. Cikk (I.) bekezdésben biztosított alkotmányos alapjog,
- Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete, valamint a Kúria által meghozott végzés tekintetében pedig sérült az Alaptörvény XXVIII. Cikk (I.) bekezdésben biztosított alkotmányos alapjog, miután ezen alapjogok egybehangzó garanciát fogalmaznak meg tekintetben, hogy mindenkinek joga van ügyének részrehajlás nélküli tisztességes eljárásban, ésszerű (vagyis jogszabályban biztosított) határidőn belül történő intézésére, ill. jogainak és kötelezettségeinek egy érdekei képviseletében folyó per esetén korrekt bírósági eljárásban megtörténő elbírálására. A döntések törvényben meghatározottak szerinti indoklása mellett.

Mely alkotmányos követelmények közül a leginkább lényeges, a tisztességes eljárás nem érvényesülhetett, amennyiben olyan törvényes garanciák mellőzése következett be, mint a szabályszegésben marasztalást megalapozó elkövetési bizonyítás, vagy a helytelen jogszabály alkalmazásra rámutatás miatt elengedhetetlenné vált szabatos szabály-értelmezés (szükség esetén jogelméleti eligazítás kérés), vagy mint a minimális befogadási készség biztosítása a Kúria részéről a valójában könnyen átlátható, ténylegesen fennálló joghatályos közlekedési rend megértéséhez, a kifogásolt döntések miatti sérelmek nem kizárható megalapozottságának feltételezéséhez és annak nyomán az érdemi felülvizsgálat lehetővé tétele, hogy esetleges pozitív eredménye a jogszabályellenes döntések anulálását eredményezhesse.

2b-2/ Annak ellenére, hogy a megállításom nélkül, kamerával történt eseményrögzítés nyomán a személyem az észlelt „szabályszegés” helyszínén nem, vagyis csak utólag válhatott megismerhetővé, és ezért a szabályszegést elkövető gépkocsi feltartóztatását mellőző esetben kezdeményezett közigazgatási bírságolási eljárás csak az objektív felelősségre vonatkozó, a Kkt 21. §-ában részletezett jogszabályi keretek közt indulhatott volna, a hatósági/bíróági eljárások téves jogértelmezéssel a Kkt 20. § -án alapultak. Következésképpen az eljárási szinteken nem

érvényesült sem a Kkt 21.§ (4a) pontjában előírt, a szabályszegéstől számított 4 hónapos befejezési határidő, sem az eljárási jogosultságot a 410/2007.(XII.29) Korm. rendeletben meghatározó rendelkezés, mely a 9.§ (2) bek. a) pontjában a Vas megyei rendőrfőkapitányt - jogosítja csak fel az objektív felelősség alapján folytatandó eljárásra ! A sérelmezett eljárást ezért a bírósági szakban már önmagában ezen okból is meg kellett volna semmisíteni.

A per során a jogszabály-alkalmazásban bekövetkezett súlyos jogsértést illetően (mint az eljárási határidő be nem tartása, az eljáró hatóságot kijelölő jogszabályi előírás tudatos megkerülése) az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bekezdésében a tisztességes bírósági eljárásban történő döntéshozatalra biztosított alkotmányos alapjog elvonásán túl, az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7.) bekezdése érvényesülésének sérelme is bekövetkezett. E cikkely törvényes lehetőséget biztosít jogorvoslat igénybe vételére a panaszos valamely jogát, vagy jogos érdekét sértő hatósági, közigazgatási, vagy bírósági döntés ellen, az annak megtételéhez használt jogorvoslati fórumtól függetlenül. Azonban a jogrendszer szerinti felettes szervek hasonlóan törvényellenes működése következtében, a rendes jogorvoslati lehetőségek keretében a sérelmes döntések kijavításai nem következtek be ! A Kúria megalapozatlan, konkrét hiányossági érvek mellőzésével kialakított befogadást elutasító álláspontja következtében pedig ilyen – a szintjét tekintve rendkívüli – jogorvoslat bekövetkezésére sem kerülhetett sor !

2.b-3/ Továbbá, figyelemmel egy mozgó járműben a vezetésre összpontosításból és a jármű előtt távolabb már látható útburkolati jelzés kezdő síkjának fizikai fel nem mérhetőségéből adódó objektív érzékszervi adottságokra, a járművet vezető személlyel szemben fel nem róható, ha a jelzéshez közeledve képtelen megállapítani, hogy az ellenirányú forgalmon túli oldalon az útra becsatlakozó keresztutca (esetünkben az Aulich u.) geometriai szélét csak meghaladóan fog-e kezdődni a szaggatott vonal biztosította megengedő joghatás, vagy már előtte. Vagyis, a forgalmi rend kijelölésének egyértelműségét megkövetelő anyagi jogi követelményt megszegve, világos eligazítást nem biztosító, egymással akár ellent is mondónak értelmezhető KRESz táblák és útburkolati jelek voltak az ominózus útszakaszon elhelyezve. (Utalok itt az utak forgalomszabályozásáról és a közúti jelzések elhelyezéséről rendelkező 20/1984.(XII.21.)KM rendelet 11.§ (1) bekezdésére, ami megköveteli, hogy „A közúti jelzéseket a KRESz és a vonatkozó szabványok rendelkezéseinek megfelelően úgy kell elhelyezni, hogy azokat a járművezetők ... kellő távolságból észlelhessék, és azokból – helyismeret hiányában is – a forgalmi rendet félreérthetetlenül felismerhessék.”)

Az elmondottakat támasztja alá, hogy – a helyszínen lévő laktanya kapuőrsége szerint – naponta többször a tárgybelivel analóg „szabálysértést” követtek el, jól érzékelhetően a helyi KRESz szabályzás és jelzőrendszeri iránymutatás egyértelműségének a hiányára, ill. ellentmondásaira visszavezethetően.

Az ismertetés szerinti tényleges forgalomszabályozási helyzet és állapot jogszabály-ellenességének belátásában megnyilvánult ítéleti/döntési elhatárolódások rendre a Alaptörvény XXIV. Cikk (1.) ill. a XXVIII. Cikk (1.) bekezdéseiben biztosított, vagyis a tényállási környezetben objektíve fennálló és arra hatást gyakorló körülményeknek a lehető legalaposabb feltárását feltételező korrekt eljáráshoz való jog érvényesülésének sérelmét okozták !

2.b-4/ Miközben (nem kizárhatóan a napi „szabálysértési” gyakoriság miatti jelentős jövedelem bevétel érdekében) a helyszínt egy magas nyárfa takarásában, 4-6 m magában a lombok között elhelyezett kamerarendszer rögzíti, még hozzá tiltott módon, mivel az irányadó szabályok szerint a forgalom ellenőrző kamerafelvétel tényét kellő időben és távolságban előre jelezni kell az érintett közúti forgalom számára. Amely előírás betartásra nem került.

Igaz, ezen körülményre hivatkozás a per során nem történt; azonban ezen összefüggés is az előző pontban értelmezett sérelmet okozó, a megalapozatlan elmarasztalásomhoz vezető döntések kimenetelére jogtechnikai értelemben hatással bírt !

Az alkotmányjogi panasz indítványmintában önálló számozással nem szereplően !

2.c) Az egyes pertörténeti szintekre vonatkozó összefoglalása azon kiegészített indokolásoknak, hogy a felhívott bírói döntések miért ellentétesek a 2.a pontban felsorolt Alaptörvényi rendelkezésekkel:

(- az ütközéseket most az Alaptörvény passzusai szerint rendezve -)

ad I.f. közlekedéshatósági eljárás

2.c-1/ Alaptörvény XXIV.Cikk (I.) bekezdés: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a hatóságok részrehajlás nélkül tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék ügyét. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

A BRFK XV. Kerületi Rendőrkapitányság 01150-130/335-9/2017 kkt sz határozata és eljárása sérti a fenti alapelvet, mert nem tisztességes az az eljárás, amely a tényeket tartalmilag nem vizsgálja felül, a bizonyítékokat nem veszi figyelembe, a figyelembevételtől történő eltekintést pedig nem indokolja: nem hogy kellő részletességgel és átláthatósággal, hanem egyáltalán !

A jelen ügyben – az eljárás alá vont vezetési manőver szabálykonformitása jogilag megalapozott értékelésének elmulasztásán túl, az I.f. hatósági határozat legfőbbképpen a KRESz táblák és felfestett útburkolati jelek, valamint a tényleges úthasználati igények közötti ellentmondást nem oldja fel (figyelemmel arra is, hogy a Szentmihályi útról Újpest felé haladva, a Rákospalotai Temetőtől számítottan csak mintegy 2,5 km után van a városközpont felé, félre nem érhetően le szabályozott balra kanyarodási lehetőség !)

Így – mint az adott helyszíni körülményeket jól ismerni köteles helyi közlekedési hatósági szervnek – korrekt és alapos eljárás esetén fel kellett volna tudni ismernie, hogy a balra kanyarodni tilos tábla mellett kiegészítő jelzéssel azt is jelezni szükséges, hogy a közlekedés fennálló szabályozása által meghatározott módon egy balra való lekanyarodás ellentmondás mentesen csak úgy oldható meg, ha az Aulich utcával szemben a Szentmihályi u 107. előtt először jobbra kis ívben befordulnak a laktanya bejárata előtti térségre, majd onnan, az ott elhelyezett elsőbbségadás tábla figyelembevételével a Szentmihályi úton keresztül az Aulich utcába egyenesen hajtanak át, vagy fordulnak vissza a Szentmihályi útra ellentétes irányba .

Önmagában tarthatatlan és mélyen jogszabályellenes az az állítás, hogy az áthajtás a 107 szám elől egyenesen az Aulich utcába csak a honvédség részére lenne megengedve !

A fennálló ténytörvényszerűség az, hogy a nevezett házszám előtt egy általános és mindenkre érvényes (valójában a Szentmihályi útra értelmezett) 'elsőbbség adás kötelező' tábla található, amelyhez tartozóan semmilyen egyéb korlátozó rendelkezés nincs feltüntetve.

2.c-2/ Perdöntő fontosságú, hogy a tényállási cselekmény idején a balra kanyarodni tilos tábla hatálya és az azt megerősítő záróvonal felfestés egyaránt csak az Aulich u-i kereszteződés geometriai túlsó széléig tartott, majd a felfestés ezt követően 3,7 m hosszan szaggatott vonallal kiegészítetten folytatódott, amelyen áthaladva valósult meg a vizsgált balra kanyarodás. Az I.f. hatóság tehát tévesen és így Alaptörvény ellenesen minősítette az eljárás alá vont manővert szabályszegés elkövetéseként, mert az eljárása alapjául felhívott jogszabályokat tartalmuk alapján tévesen alkalmazta. A KRESz 18.§ (1) bek. c) pont szerint ugyanis „...ha közvetlenül a záróvonal mellett terelővonal is van, a záróvonal a terelővonal felől ...átléphető”, a 14.§ (5) bek. pedig rögzíti, hogy „a jelzőtábla hatálya arra az útkereszteződésre terjed ki, amelyik előtt azt elhelyezték”.

2.c-3/ A Kkt 20.§. (I.) bek kg.) pontja büntetni rendeli a kötelező haladási irány megszegőjét. A Kkt 20. §. (4a.) pontja viszont csak azon esetekre engedi alkalmazni, ahol az elkövető személye a helyszínen ismertté vált. Jelen ügyben nem következett be ilyen tény.

Jelen ügyre a Kkt. 21.§.(I.) bek f.) pont az irányadó a kötelező haladási irány megsértőjével szemben.

Jelen ügy kapcsán, a Kkt (4a.)-ra tekintettel, „Az (1) bekezdés a)-c) és e)-g) pontjában meghatározott szabályszegés miatt indult elsőfokú eljárást az előírás megszegését követő négy

hónapon belül, be kell fejezni.” Azonban jelen esetben az esemény időpontja 2017.02.18-a, és az I.f határozat kelte pedig 2017.11.13 (!)

Megállapítható tehát, hogy a hatóság megsértette az Alaptörvény fentebb idézett szakaszát, mert döntését nem a jogszabályban rögzített ésszerű határidőn belül hozta meg és abban a panaszost tisztességtelen eljárással, negatív diszkriminációt alkalmazva, hátránnyal sújtotta.

2.c-4) A Fővárosi Önkormányzat Rendészeti Igazgatóságának (FÖRI) jogértelmezése szerint nem lehet az egyedül csak a közterület-felügyeleti (térfigyelő) kamerák alapján leleplezett közlekedési szabályszegésért büntetni. A FÖRI szerint több milliárd forintot törvénytelenül szedtek be az elmúlt években a szándékosan szabályt szegő, vagy épp "csak" tévedő autósoktól.

Valamint: egy, a szabályszegés időpontjában véletlenül arra járó rendészeti felügyelő vallomása általában eléggé kérdéses, akárcsak a kamerákat vezérlő helységben „éppen” a rögzítésre kerülő eseményt figyelő. Mekkora az esélye, hogy az esetünkben – csak írásos !– tanúvallomást tevő rendész éppen az ominózus helyszínen képeit nézte és nem valamely másik kameráét, ráadásul pont az érintett időpontban: ez semmilyen objektív tényrögzítéssel nem lett bizonyítva. A saját maga által - és állítólag a helyszínen, valós időben – készített és az eljárás irataihoz csatolt u.n. „tanúvallomás” az eljárásban később történtek fényében igencsak megkérdőjelezhető. Valójában e vonatkozásban is sérült a tisztességes eljárás alapelve,

ad II.f. közlekedéshatósági eljárás

2.c-5/ A panaszolt eljárás egészét tekintve eleve sérelmezni kell az Alaptörvény XXVIII. Cikk. (7) bekezdésben foglaltaknak megfelelés hiányát, mely passzus szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan...hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alkotmánybíróság általános követelményt állított fel a jogorvoslatokkal kapcsolatosan. Ennek értelmében a jogorvoslathoz való jogot az azt megtestesítő jogorvoslat akkor juttatja érvényre, ha az a ténylegesség és a hatékonyság követelményeinek megfelel. Erre tekintettel mondta ki az Alkotmánybíróság, hogy minden jogorvoslat lényegi eleme maga a jogorvoslás lehetősége, vagyis, hogy a jogorvoslat formailag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.

A jelen ügyben már a BRFK II.f. határozata is azért sérti a fentieket, mert felülvizsgáló hatóságként, a fellebbezésben foglaltak vizsgálata során el kellett volna végeznie az I.f határozatban foglalt tényállás érttelmezést, értékelnie kellett volna a megfelelő jogszabályok alkalmazásának helyességét, de úgyszintén a bizonyítottásnak a teljes tényállásra kiterjedő megfelelésségét.

Határozatában aztán a jogszabályok felsorolása mellett nem indokol ésszerű okok alapján, nem vonja le a következtetést a panaszos fellebbezése és az I.f határozat döntése és indokolása közötti ellentmondásokból. Lényegében a panaszos nem kap érdemi indokolást a tekintetben, hogy panasza miért nem megalapozott. A II.f. döntés sérti a ténylegesség elvét, mert nem végzi el a szükséges tényfeltárást és az abból következő okszerű következtetés levonást.

Összességében megállapítható, hogy a hatóság a megkívánt alaposággal nem ellenőrizte az I.f. eljárásnál figyelembe vett, de vitatott jogszabály tartalmi elemzése alapján az alkalmazott eljárási jogszabály megválasztásának megfelelésségét, mely körülmény megalapozott mérlegelésének olyan megállapítással kellett volna záródnia, miszerint az ügyben eljáró alsóbb szintű hatóság nem a törvényben megköveteltek szerinti tisztességes módon járt el.

Akárcsak akkor, mikor megsértve a felhívott alapelvet, a BRFK figyelmen kívül hagyta az ügyintézési határidő megsértésével kapcsolatban jelentkező eljárás megszüntetési kötelezettséget.

A fenti hiányosságok miatt az általa lefolytatott jogorvoslat nem lehetett hatékony, mert a tartalmi elemeket csak felszínesen vizsgálta

ad Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárása

2.c-6) Ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bek.-ét, amely kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ...valamely érdekét érintő perben a jogait és kötelezettségeit... a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el. Alkotmányos jogsérelmet azáltal okozott, az ítélete azért sérti az Alaptörvény felhívott rendelkezését, mert a megelőző határozatok felülvizsgálata során, nem az Alaptörvény és a jogszabály céljainak megfelelően járt el és indokolt, ill. folytatott jogértelmezést. Így:

- a Kkt 21.§ és a 20.§ kapcsán nem azok joghatályt alapító rendeltetéseiknek érdemi összehasonlítását végezte el és vonta le belőle következtetéseit.

E jogszabályhelyek Alaptörvény szerinti összehasonlításának nem a vétkesség megállapítására irányultságuk a lényeges eleme, hanem az, hogy történt-e helyszíni személybeazonosítás, vagy az objektív felelősségre alapozva szükséges az eljárást lefolytatni. Az objektív felelősségre alapítandó szabályszegési elszámoltatást lehetővé tevő feltételek hiányában ugyanis az I.f. eljárást jogszabálysértés nélkül négy hónapon belül be kellett volna fejezni. A jogszabály alkalmazás szakszerű és alapos tartalmi vizsgálatának mellőzése sérti a felhívott alapelvet, beleértve az „elévülés” lehetőségének vizsgálatát is;

- a tisztességes eljárást megkövetelő Alapelv alkalmazásának mellőzését jelenti a helyszíni KRESz jelzések joghatályának önkényes átértelmezése, méghozzá jogszabályi háttér hiányában;

- nem oldotta fel azt az ellentmondást, amely a közlekedésrendészeti eljárási szak azon mulasztásából adódik, hogy nem tárták fel (de e tekintetben az előterjesztett felperesi kezdeményezést a bíróság is figyelmen kívül hagyta) és így nem is értékelték az adott helyszínen a közlekedést szabályozó jelzések egymásnak ellentmondónak is értelmezhetőségét, vagyis az eligazodást – és ezzel a közlekedési biztonságot – erősen zavaró jellegét. Ami azáltal következik be, hogy a honvédség felől az egyenes (a Szentmihályi útra merőleges) áthaladást a rendészeti szervek legálisnak minősítették, de az ugyanazon irányba megvalósuló mozgáshoz – demagóg értelmezésük szerint – a legális balra kanyarodást kizáró tábla már ezt a lehetőséget egyenesen tiltja. A bíróságnak a hatósági szinteken nem orvosolt de lényegi ellentmondásnak a megszüntetéséhez a döntési lehetőség a rendelkezésére állt, de éppen az Alaptörvényből levezethető köteletségét megszegve, a szükséges döntés meghozatalát elmulasztotta. Ezzel pedig az Alaptörvénnyel ellentétes magatartást tanúsított, melynek alapján meghozott ítélete a többi, a terhemre megvalósuló sérelem fokozását eredményezte.

- ugyanakkor, a tisztességes eljárás szabályait sértve, nem indokolta meg a bíróság, hogy milyen bizonyítékok alapján állítják a korábbi határozatok, hogy a honvédség előtti elsőbbségadást jelentő tábla miért csak a honvédségre vonatkozna (ráadásul bármiféle szűkítő értelmezést kinyilvánító külön jelzés hiányában); méghozzá a kapcsolódó felperesi ellenérvelés dacára. Tehát sérti a tisztességes eljárás alapelvét a bizonyítási körben az irányadó jogszabályi feltételek fennállására és hatókörére irányuló vizsgálatának elmaradása, akárcsak a szabályszegési tényállás érdemi feltáratlanságát, a bizonyítottságának negligálását megtűrő hozzáállása is;

- a közterület felügyelő véletlenszerű jelenlétére irányuló és jegyzőkönyvileg kifejezett kétely ellenére elmulasztotta az erre vonatkozó bizonyítás felvételét, hogy egzisztenciális szempontból e pártatlannak nem minősíthető személy tevékenysége a saját állításán kívüli igazolást nyerhessen. Mivel a főváros területén, a kamerák alkalmazása esetén elengedhetetlen kiegészítő feltétel a szabálysértés elkövetésének dokumentálása, vagyis egy bírságolási folyamatban perdöntő körülmény a bekövetkezett manővert igazoló hivatalos személy, a közterület felügyelő által adott tanúsítás szavahihetőségének feltárása. Tehát figyelemmel függelmi érdekeltiségére az ügyben, a tisztességes eljárás követelményét sérti az ilyen tanú függetlenségére irányuló kérdés vizsgálatának elmulasztása.

2.c-7/ A bíróság határozata sérti továbbá a törvény előtti egyenlőség elvét, amelyet az Alaptörvény XV.Cikk. 1.) bekezdése tartalmaz, miután az elkövetői és az eljárói peres oldalaktól származó nyilatkozatok figyelembe vétele során (a szükségessé váló érdemi vizsgálatok sorozatos elmulasztása miatt) az elkövetőt sújtó negatív diszkriminációt valósít meg, de sérti az

Egyezségokmány 26. Cikkében foglalt fegyverek egyenlőségének elvét is, mely szerint egy hatósági eljárás résztvevőinek hasonló jogokkal kell rendelkezniük.

Sajnos ezen jogszolgáltatási axióma a jelen esetben amiatt sem érvényesült, mivelhogy érdemi bizonyítást és az általam beterjesztett objektív ténytérképeket (fotók, helyszínrajzi részletek) mellőzve emelte ítéleti megállapítás szintjére a szabályszegés elkövetését képviselő verbális hatósági véleményt, ill. közlekedésrendészet általi formális „megállapításokat”. De a tisztességes eljárás élvezete iránti alkotmányos jog komoly sérelmét valósította meg a bíróság akkor is, mikor hagyta magát befolyásolni a hatóság részéről egy kvázi-hasonló ügyből származó más bírósági ítéletnek „bizonyítékként” történő beterjesztésével. (Vonatkozó részletek és a szó szerint átvett ítéleti fordulatok a Kúrián kezdeményezett felülvizsgálati kérelem 3.3 pontjában találhatóak.)

A törvény előtti egyenlőség elve alkalmazása kapcsán az eljárásban résztvevő és ellenérdekű feleknek azonos jogokat és feltételeket kell biztosítani.

A jelen eljárásban ez az elv akkor valósult volna meg, ha a hatóság, az erre szóló felhatalmazását használva, a panaszos ellenérdekű felét kötelezi arra, hogy a közlekedés reális (mozgással jellemezhető) körülményei között a KRESz átlagos ismerete mellett akár egymással ellentmondónak mutakozó közúti jelzések konkurálásának lehetőségét, ill. az adott helyszínen az ilyen irányú félreérthetőségüket feloldja és nem a panaszosra hárítja a fennállt közlekedési rend és értelmezése rendezetlen állapota bizonyításának terhet.

A bizonyítási tehernek a hatályosult szempont szerinti elosztása sérti az Egyezségokmány 26. cikkelyében foglalt „fegyverek egyenlőségének” elvét is, mert nem a jogban járatlan panaszosra kell hárítani a terhére – ráadásul megalapozatlanul – rótt szabálysértési cselekmény el nem követtségének bizonyítását, hanem a hatóságként funkcionáló, jogi szakértelemmel rendelkező ellenérdekű féltől várandó el a terhelő állításának egyértelmű és érdemi bizonyítása. Ami pedig nem így történt.

ad Kúria eljárása

2.c-8/ Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7.) bek-ében rögzített és fentebb már többszörösen említett alkotmányos biztosítéka tekintettel, miszerint: mindenkinek jogában áll jogorvoslattal élni az olyan döntés ellen, amely jogát, vagy jogos érdekét sérti, a 2.b és a 2.c pontban eddig már összegzett érdek- és alkotmányos jogsérelmek részletes kifejtésével a Kúriánál kezdeményezett felülvizsgálati kérelmem befogadását azonban e legfelsőbb jogalkalmazói fórum visszautasította. Döntésének indoklása bárminemű jogértelmezési levezetést, v. megállapítási ténytérképet mellőz, meglátásom szerint csak egy akármilyen okból is prejudikált elutasítási döntés alaki „jogszerűségének” teljesüléséhez igazodik.

Így:

- konkrét hiányosság, ellentmondás, nevesített jogszabályi feltétel nem teljesülésére történő hivatkozás, vagy megállapítás nélkül, ex katedra állapítja meg, hogy „a befogadás feltételei nem álltak fenn”;
- gumi-jogszabályi utalásként (de a belőle kiolvasható állítólagos hiányosságnak még a természetére – nemhogy a megállapítottságára – irányuló megjegyzés tétele nélkül), alapot nélkülözően emlékeztet a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél azon kötelességére, hogy „...egyrészt megjelölje azon okot vagy okokat, amelyek alapján a jogorvoslati kérelem befogadható, másrészt feltárja azokat a körülményeket, amelyek az általa megjelölt befogadási ok alátámasztására szolgálnak.”;
- visszatetsző módon, ráadásul irat-ellenesen hivatkozik arra, hogy a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017 évi I. törvény (Kp) 118.§ (1) bek. b) alapján indítványozott befogadási kérelemben „...az e rendelkezésben foglalt körülmények fennállását érdemben igazoló indoklást nem is terjesztettem elő, lényegében [csak] az eljáró bíróság általam sérelmesnek tartott jogértelmezését vitattam, ill. egyéni jogsérelmemet társadalmi érdekként jelenítettem meg”.

Azonban kimondottan valótlanságnak tekintendő – azaz kétségbe vonhatatlanul iratellenes – e végzés minden olyan állítása/sugalmazása, mely szerint ne történt volna meg a kérelem befogadását érdemben indokló tényállási körülmények bemutatása, levezetése és indoklása; köztük természetesen kitérve az egyéni jogsérelmeimre.

A felülvizsgálati igény az Alaptörvény XXVIII. cikk, (1) bek.-ben meghatározott alkotmányos jog érvényesítésének szándékán alapult, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az érdekei képviseletében folyó perben a jogait és kötelezettségeit független és pártatlan bíróság bírálja el. Mely követelmény csak a cselekményi tényállás, valamint az eseményeket mozgató érdekek teljeskörű felderítése mellett képes az igazság mind teljesebb megközelítéséhez hozzájárulni. Vagyis a felszólalt peres fél által hivatkozott (és lehetősége szerint adatolt) valamennyi tényállási elem konkrét és kimerítő feldolgozása/megvizsgálása nélkül, a bírói pervezetés külső jegyeit tekintve, sem tisztességes eljárásról, sem pártatlan bíráskodásról nem beszélhetünk ! A Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárása pont ezekkel az alapvető követelményekkel nem korrelál, vagyis a felhívott alaptörvényi rendelkezés értelmében éppenhogy elkerülhetetlen szükségszerűség áll fenn, hogy (a rendes fellebbezési út lezáródását követően) a Kúria előtt rendkívüli jogorvoslati eljárásra kerülhessen sor.

Ennek ok- és indok nélküli elutasítása az említett alkotmányos jogosítvány megtagadását hívja fel, minek következtében alkotmányos jogsérelmet okoz !

2.c-9/ Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire egyformán kötelezőnek deklarálása (ld. R-cikk (2) bek.-ben) egyrészt kizárja az állami diszkrimináció bármely fajtájának érvényesülését, másrészt az alkotmányos jogvédelemben részesülés kiterjesztésének elvét képviseli és teszi elérhetővé azt az állampolgár számára azon alaptörvényi jogelvek vonatkozásában is, amelyek tulajdonképpen nem a széles társadalom számára általában, hanem valamely konkrét állami-társadalmi felelősséget realizáló feladatkört ellátók részére határoznak meg igazodási alapkövetelményeket.

Ezen hivatkozásra példa az Alaptörvény XXVIII. cikk, (1) bekezdése, vagy '**A Bíróság**' fejezet 28. cikke is, de miután ez voltaképpen a bíróságok számára ír elő értelmezési és működési szabályokat, ám e kötelezettség esetleges nem teljesítése esetében, egy alkotmányos sérelmet megvalósító téves ítélet az előbbi konkretizált felelősségi értelmezés nélkül alapjogi sérelemként nem lenne sikerrel támadható]

Az elmondottakra tekintettel áll fenn a jogi lehetőség alapjogi sérelemnek értelmezni a 2.c-8/ szerinti problematikát.

Összefoglalóan: ahogy az előzőekben felsorolt pervezetési hiányosságokkal a bírósági döntés, úgy a Kúria felülvizsgálatra befogadást megalapozatlanul elutasító végzése is egyaránt sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7.) bek.-ében rögzített és már többszörösen hivatkozott alkotmányos biztosítékot, miszerint: mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági ... döntés ellen, amely jogát, vagy jogos érdekét sérti.

2.c-9/Az Alaptörvény negyedik módosítása 2013. április 1. napjával hatályon kívül helyezte az Alaptörvény 2012. január 1-jei hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybíróági határozatokat. Ezért az Alkotmánybírósnak vizsgálnia kellett, hogy felhasználhatja-e a fenti időpontot megelőzően hozott határozatainak a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggő megállapításait.

Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában megállapította, hogy a hatályon kívül helyezett alkotmánybíróági határozatokban kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések felhasználhatóak az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések elbírálásakor is, „ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési

szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntés indokolásába történő illesztése.” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – irányadónak tekinti a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot.

A pártatlanság, az elfogulatlan és tisztességes eljárás alkotmányos követelmény. A tisztességes eljárás pedig olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni.

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozata bontotta ki az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket

A Kúria panaszolt döntése a fentiekben foglalt alkotmányos elvet sérti, mert nem ad számot döntésében arról, illetve az indokolásból nem derül ki, hogy az ügy lényeges részeit, és az azzal kapcsolatos észrevételeket kellő alapossággal megvizsgálta-e. Ezen körön belül nem ad számot arról, hogy a jogszabályi szabályozás és az Alaptörvény közti ellentmondásokat miért nem az Alaptörvényben foglaltak alapján és javára bírálta el.

A felülvizsgálati eljárásra befogadást elutasító végzés sérti a törvény előtti egyenlőség, a tisztességes eljárás elvét, továbbá a törvényes bíróhoz való fordulás jogát.

De egy esetleges, korlátozott és szűkített felülvizsgálati kérelemhez biztosított jog is Alaptörvény ellenes lenne, mert a hasonló tárgyú és jogalapú ügyek között, és így az állampolgárok bírósághoz való joga tekintetében, indokolatlan különbséget tenne.

A tisztességes eljárás elvét sérti az érdemi felülvizsgálat hiánya, mert a bíróságnak az Alaptörvényt, mint hazai viszonylatban legfelsőbb jogszabályt a jogi hierarchia alapján közvetlenül alkalmaznia kell, amely a közigazgatási ügyekben történő korlátozott felülvizsgálatot felülírja.

Amennyiben elmarad a felülvizsgálat érdemi lefolytatása, úgy a jogerőt fenntartó döntés csupán formai okokon alapulhat, azaz elmarad az érdemi döntés, a részletes, okszerű és a teljes tartalmat átfogó indokolás.

3. Nyilatkozatok és mellékletek

3.a) Nyilatkozat az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztése tárgyában

Ilyen kérelem beadva nem lett; tartalmilag nem is lenne aktuális.

3.b) Nyilatkozat ügyvédi meghatalmazásról

Ügyvédi megbízás kiadására nem került sor. A javított és kiegészített jelen dokumentum összeállításához csak jogi segítséget (mint konzultációkat) vettem igénybe.

3.c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
Az adatkezeléshez hozzájárulok, A vonatkozó jognyilatkozatot a 6. sz. melléklet tartalmazza

3.d) Az érintettséget alátámasztó, másolatban mellékelte dokumentumok
(kiegészítőleg a már megküldött mellékletekhez, folytatólagos számozással)

3. sz. melléklet	Bp. XV. ker. RKP Határozat	- 5 oldal
4. sz. melléklet	BRFK Határozat	- 9 oldal
5. sz. melléklet	FKMB_ítélet	- 8 oldal
6. sz. melléklet	Adatkezelési jognyilatkozat	- 1 oldal

Budapest, 2019.11.03.

Tisztelettel:

Hirschler Tamás felperes és indítványozó

Csatolt mellékletek: 3.d) pont szerinti tartalommal, összesen 23 oldalon

